

om. Netop altsaa fordi jeg troer, at her er et Tilfælde, hvortil man ikke let vil kunne opstille mange sideordnede, er det, at jeg vil tillade mig at anbefale, at vi denne gang gaae ind paa Lovudkastet og vedtage det, som det her foreligger.

Justitsministeren: Jeg har ingen Betænkelighed ved at erklære, at der ikke kan være Noget at erindre imod Endringsforslaget under Nr. 1. Jeg deler nemlig ikke den Frygt, som er bleven udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod) med Hensyn til de Ulemper og den Uleilighed, som skulde kunne udvikle sig af dets Vedtagelse, og navnlig troer jeg ikke, at der vil være nogen Anledning til at frygte, at der derved skulde kunne blive indbrømt Justitsministeriet en Mhyndighed, som kunde blive misbrugt. Jeg betragter det, der er Gjenstand for dette Endringsforslag, ganske simpelt som et Ønske om, at der skal tilveiebringes en Garantifor, at den private Bestyrelse af Opdragelsesanstalten ikke skal kunne affledige den paagjældende Forstander, uden at man tillige har Sikkerhed for, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre det. Det vil være i Harmoni med Pensionslovens Bestemmelser, forsaavidt der er Spørgsmaal om en Embedsmand, der endnu ikke har fyldt sit 70de Aar, og altsaa ikke har Ret til med Afgang til Pension at forlade sit Embede. Man maa i et saadant Tilfælde altid undersøge, om den Lægeattest, der fremkommer om hans Helbredsstand, viser, at der er Grund til at give ham Pension. Fin-des den et tilstrækkelig, sender man den tilbage og forlanger yderligere Oplysninger, og paa Resultatet deraf kommer det da an, om Embedsmanden entlediges eller ikke. I Henshold dertil har jeg, som sagt, Intet imod Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 1. Derimod tør jeg ret indtrængende anbefale det høie Thing ikke at gaae ind paa Endringsforslaget under Nr. 2. Under Sagens første Behandling har jeg allerede meget stærkt udtalt de Grunde, som tale for, at man ikke skal komme Forstander Møller, naar han entlediges fra sin Stilling, til Hjælp ved en Understøttelse fra Ministeriets Understøttelseskas-

men at man derimod skal indrømme ham en Pension, at man skal lade ham Hjælpen tilflyde paa en saadan Maade, at han samtidigt med Tilstaaelsen af denne Afgang til Pension tillige erholder en Anerkjendelse fra Rigsdagens Side af de store Fortjenester, han har ved sin Virksomhed og ved de ved denne vundne Resultater — Resultater, der ere særdeles store for Staten og for den Mængde af Ulykkelige, som han har frelst for Staten. Jeg skal hertil Intet sige. Derimod skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til de Grunde, hvorpaa man har støttet Endringsforslaget. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har sagt: Det er i sig selv et ikke hensigtsmæssigt Lovudkast; man bør kun give Pension der, hvor Pensionsloven hjemler det, det vil sige, hvor Lønningen er bestemt gennem Finantsloven. Men det er jo netop Hensigten med Lovudkastet at vinde Lovgivningsmagtens Billigelse af, at i det foreliggende Tilfælde de Regler skulde indtræde, som ellers ere Betingelser for, at Pension skal indtræde. Det forekommer mig derfor, at den Indvending, som den ærede Rigsdagsmand i den Anledning har fremsat, kun er af en reent formel Bestaafenhed. Det er netop Meningen med Loven, det der opnaaes ved den, at der her til Fordeel for en fortjent Mand skeer en Undtagelse fra, hvad der ellers i Almindelighed er Reglen. Den ærede Forslagsstiller (Winther) bemærkede, at Noget, som særdeles stærkt maa tale imod at gaae ind paa Lovudkastet, er, at man derved tilstaaer Pension, ikke saa meget af Hensyn til Forstander Møller alene, som af Hensyn til den Anstalt, som han bestyrer, og at man derved let kommer til at paatage sig en Forpligtelse i Forhold til denne Anstalt. — Jeg troer ikke, at der er mindste Anledning til denne Frygt, og at navnlig alle de Forhold, som vedrøre denne Mand, hvorom Motiverne dreie sig, og hvortil Loven selv ligefrem knytter sig, sikker imod, at man skulde komme til at nære en saadan Frygt for, at det skulde gjælde Stillingen som saadan og ikke Mandens Fortjenester. Det er netop fordi det har været af Bigtighed med Hensyn til Stiftelsen at kunne bevare ham for den, i Betragtning af de Fortjenester, han